

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 19. Eadmerus Archiepiscopus S. Andreae eligitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XIX.

Sæcul. XII.

A.C. 1120.

Eadmerus Archiepiscopus Sancti Andree eligitur.

Eodem anno millesimo centesimo vigesimo Rudolphus Archiepiscopus Cantuariensis, ex Normannia in Angliam rediit, Legatos Alexandri Regis Scotiæ excepit, afferentes epistolam, qua rogabatur in Scotiam mittere Eadmerum monachum, in Sede Episcopali S. Andree, jam diu vacante, collocandum. Credidit Archiepiscopus, Divino nutu Eadmerum vocari, quem non modo Episcopatum non ambire, sed ne quidem cogitare, certissime noverat; quippe Eadmerus Rudolpho Archiepiscopo, sicut antea Anselmo, semper ab obsequiis fuerat. Eum itaque, impetrata a Rege Angliæ licentia, in Scotiam dimisit; cumque illuc ad Regem pervenisset, a Clericis populoque illius Regionis Episcopus ad S. Andream, consentiente Rege, electus est; verum nec pedum, nec annulum ab eo accepit, nec homagium præstitit. Sed altera die cum Regi dixisset, rediturum se esse Cantuariam, ut ibi ab Archiepiscopo consecraretur, quod illa Ecclesia Primatum in tota magna Britannia teneret, loquentem Princeps offensus reliquit, dicens, se passurum non esse, ut Ecclesia S. Andree Cantuariensi Archiepiscopo subjiceretur.

Mox

Sæcul. XII. Mox etiam Guilielmo S. Edmundi Monacho præcepit, ut sicut antea, dum vacabat, rem temporalem hujus Ecclesiæ curaret, sicque Eadmerum, quem paulo ante investierat, spoliavit. Elapso tamen uno mense eidem Episcopatum & Regimen Ecclesiæ Scotiæ reddidit; tuncque Eadmerus Pedum pastorale de Altari, tanquam de manu Dei, tulit.

Inter hæc Turstainus, Archiepiscopus Eboracensis in Regionibus transmarinis versatus, & ad impetrandam restitutionem intentus, cum sibi jus esse Episcopum S. Andreæ consecrandi existimaret, datis ad Archiepiscopum Cantuariensem literis, ne eum ordinaret, atque ad Regem Scotiæ, ne id fieri pateretur, postulavit. Quæ dissidia haud parum auctoritati Episcopi Neo-electi nocuerunt, & Regis Scotiæ animum exacerbarunt. Unde intelligens Eadmerus, operam suam, Rege offenso, in hoc Regno nihil esse profuturam, Cantuariam redire statuit, Archiepiscopi & amicorum consilium exquisiturus. Verum abeundi licentiam Rex denegavit: affirmabat enim, Regnum suum nullatenus Ecclesiæ Cantuariensi subesse, sibi que petenti, Eadmerum ab omni illius Ecclesiæ Jurisdictione liberum fuisse transmissum. Unde Eadmerus Episcopum Glascoviensem, duosque

mona

monachos Cantuarienses, itineris ex Anglia in Scotiam socios consuluit. Qui, explorato Regis animo, dixerunt: *Nunquam pacem habebis, regnante hoc Principe, perspecta nobis est ejus indoles, solus omnia esse vult in Regno suo, alterius potestatis cujuscunque impatiens. Odit te, nescius cur oderit, nec ulla spes est, te unquam simpliciter in gratiam redire posse. Ergo vel tibi hic omnia relinquenda sunt, vel vita inter Scotos probrose transigenda, eorum consuetudines, contra Salutem animæ tuæ, erunt approbandæ. Sed abire Rex nunquam permittet, nisi ei annulum & Pedum reddideris.* Eadmerus alterum eorum, quæ suadebant, faciendum sibi ratus, reddidit Regi annulum, quem de manu ejus acceperat, & Baculum super Altare, unde eum tulerat, reposuit. Ita relicto Scotiæ Regno Cantuariam revertentem Archiepiscopus & monachi maximo amicitia affectu complexi sunt.

§. XX.

Concilium Naplufinum.

Interea Regnum Jerosolymitanum, jam quadriennio multis calamitatibus pressum, præsertim a locustarum inexpugnabili multitudine & fame vexabatur, quibus malis ut mederentur Gormundus Patriarcha & Balduinus Rex Comitum generalia Prælatorum & Principum hoc anno.

Hist. Eccles. Tom. XVI. H h no

Guil. Tyr. lib. 12. c. 13.